Ἔτος Η' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου Πέμπτη 1906 — Αριθ. 369

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 *τουρκικῆς λίρας*
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 *ἀγγλικῆς λίρας*

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διευθυντὴν
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων*).— Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ναύαρχος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. — Οἱ ξένοι περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι (οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες). — Αἱ προπόσεις τῶν δύο Βασιλέων. — Ἡ ἑλληνικὴ δισκοβολία. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 12 Ἀπριλίου 1906

Συνήγειρε καὶ πάλιν μετὰ δεκαετίαν ἡ μικρά μας Ἑλλὰς τὴν μαγικὴν τῆς ἀφθίτου δόξης αὐτῆς σείουσα ῥάβδον φυλὰς καὶ ἔθνη εἰς τὸ ἰοστέφανον ἄστυ, τὸ δαιμόνιον πτολίεθρον, τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν, ἣν διὰ τῆς ἀσπίδος της ἁπλώνει ἀπὸ τοῦ σεπτοτάτου βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ἡ πάνσοφος κόρη τοῦ Διός, ἀγωνίζεται παρὰ τὸν ροδοδαφνοστεφῆ Ἰλισσὸν ἡ νεότης τῆς οἰκουμένης ἁπάσης τοὺς εὐγενεστάτους ἀγῶνας, ἐν οἷς δοξάζονται οἱ νικηταὶ χωρὶς νὰ ταπεινῶνται οἱ ἡττημένοι. Τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα νομίζεις ὅτι ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν ποδῶν τῆς ἀλκίμου νεότητος ἐκπηδᾷ ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ σεμνοὶ ἀτελεύτητοι χοροὶ τῶν παλαιῶν ὀλυμπιονικῶν περιζώννουσι τὸ στάδιον, ἵνα ἀνευφημήσωσι τοὺς νέους συναδέλφους των, τέκνα τῆς βαρβάρου Ἑσπερίας καὶ τοῦ ἀγρίου βορρᾶ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ θρέμματα νῦν εὐλαβέστατα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ λάτρεις τῆς ῥώμης καὶ τοῦ κάλλους, ἅτινα ἀπηθανάτισε τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξιτέλους ἡ σμίλη.

Ἰταλοὶ καὶ Γάλλοι, Ἄγγλοι καὶ Γερμανοὶ λαοὶ ὅλων τῶν Σκανδιναυικῶν χωρῶν, Οὔγγροι καὶ Σλάβοι, ὑπερπόντιοι Ἀγγλοσάξωνες συνωθοῦνται εἰς τὸ παναθηναϊκὸν Στάδιον φίλοι πρὸς ἀλλήλους, ἀφθόνητοι καὶ ἀνεπιβούλευτοι κοινὸν φέροντες τὸ σέβας πρὸς τὴν ἀθάνατον ἡμέρωσιν, πρὸς τὸ ἔκπαγλον φῶς, οὗ καυχῶνται, ὅτι κατέστησαν δαδοῦχοι, κοινὴν αἰσθανόμενοι τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὴν χώραν, ἥτις τὸν φιλότιμον καταβάλλει ἀγῶνα νὰ λαλῇ ἐν ὀνόματι τῆς ἀθανάτου ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὡς θεματοφύλαξ τῶν ἀγλαῶν ἐκείνης παραδόσεων, ὡς κληρονόμος καὶ κῆρυξ τῶν μεγάλων καὶ ἀειζώων διδαγμάτων τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς διανοίας.

Καὶ συναισθανόμεθα μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς ἡμετέρας ψυχῆς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες τὴν τιμὴν καὶ τὰς ἐκ ταύτης ὑποχρεώσεις, ὅτι εἰς τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος τὴν φωνὴν εὐήκοον ἔτεινε τὸ οὖς ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, καὶ οὐδενὸς θὰ ἀμελήσωμεν, ὅπως προαγάγωμεν τῆς εὐτυχεστάτης ταύτης δὶς μέχρι τοῦδε ἐπαληθείσης ἀποπείρας τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς παγκοσμίου ἀμφικτυονίας, ἐν ᾗ σιγῶσι τὰ πάθη καὶ μαραίνονται αἱ ἀντιζηλίαι καὶ καταπνίγονται τὰ μίση καὶ στειρεύουσι τῆς πλεονεξίας, τῆς ἔριδος, τῆς ἔχθρας αἱ ὀρέξεις, ὕμνοι δὲ μόνον ψάλλονται πρὸς τὴν ῥώμην καὶ βωμὸς κοινὸς τῆς οἰκουμένης ἁπάσης πηγνύεται, ἐν ᾧ θρησκεύεται ἡ ὑπερτάτη καὶ ἡ εἰς τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν τὰ μάλιστα προσήκουσα καὶ ἀναγκαία λατρεία τοῦ κάλλους.

Ἀλλ' εἰς τὴν πανδαισίαν, ἣν παραθέτομεν πρὸς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἐπιτραπήτω τῇ Ἑλλάδι νὰ ἑστιάσῃ χωριστὰ τὰ ἴδια αὐτῆς τέκνα. Μηδεὶς φθονήσῃ αὐτήν, ἂν σφίγξῃ τρυφερώτερον εἰς τὰς ἀγκάλας υἱοὺς προσφιλεστάτους, διότι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες παρὰ τὸν οἰκουμενικὸν χαρακτῆρα εἶναι ἀναποφεύκτως καὶ πανελλήνιοι ἀγῶνες. Οὐκέτι ἐν τῷ ἑλληνικῷ Δωριεῖς καὶ Ἴωνες, Πελοποννήσιοι καὶ Ἀθηναῖοι, Μακεδόνες καὶ Θηβαῖοι, Κερκυραῖοι καὶ Κορίνθιοι, ἀλλὰ πάντες Ἕλληνες νῦν, ὁ κότινος δὲ στέφανος τῆς Ὀλυμπίας δὲν πρόκειται πλέον εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀγώνισμα κοινῆς ἐκεχειρίας, ἀλλ' ὡς κοινὸν ἔπαθλον τῶν πανελληνίων προσπαθειῶν πρὸς μίαν καὶ ἀδιαίρετον καὶ μεγάλην Ἑλλάδα, κοινὴν ἁπάντων μητέρα, ἱκανὴν νὰ στεγάσῃ ἀκινδυνεύτους τὰς παραδόσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, δυνατὴν νὰ περιφρουρήσῃ τὸ φωτίσαν τὴν οἰκουμένην ἀθάνατον ἑλληνικὸν φῶς ἀπὸ τῶν ἐπιβουλῶν τῆς βαρβαρότητος, ἀπὸ τῆς ἔχθρας τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμαθείας.

Θὰ ἦτο ἀπρεπὲς νὰ ξενίζωμεν Σουηδοὺς καὶ Νορβηγοὺς, Ἰταλοὺς καὶ Οὔγγρους, ἐὰν ἀφήνομεν νήστεις τοὺς Θρᾷκας καὶ τοὺς Μακεδόνας, τοὺς Μικρασιάτας καὶ τοὺς Κυπρίους, τοὺς Κρῆτας καὶ τοὺς Ἠπειρώτας, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν εὐφροσύνην ἡμῶν, ὅτι ἡ παγκόσμιος πανήγυρις ἵσταται ἑκοῦσα ἄκουσα θεατὴς τοῦ ἀνεπιφυλάκτου τρυφερωτάτου ἐναγκαλισμοῦ, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἀσπάζεται τὰ τέκνα της, τοὺς καρτερικοὺς ἐκείνους υἱοὺς, οἵτινες μεμωλωπισμένοι καὶ τετραυματισμένοι ὑπὸ τῶν δεσμῶν βδελυρωτάτης τυραννίας ἔρχονται νὰ μαρτυρήσωσι καὶ κηρύξωσιν αὐτῇ διαπρυσίως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι

Εἴμεθα, ὦ Μῆτερ Ἑλλὰς, τέκνα σου καὶ οὐδεμία ταλαιπωρία, οὐδεμία πίεσις, θὰ μειώσῃ τὴν ἡμετέραν πρὸς σὲ αἰωνίαν ἀφοσίωσιν. Ἀπηνδήσαμεν δουλεύοντες, ἀλλὰ δὲν ἀπεκάμομεν ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. Τραύματα φέρουσιν αἱ χεῖρες ἡμῶν, μώλωπας τὰ στήθη, κάμπτονται τὰ γόνατα καὶ τρέμουσιν οἱ πόδες ἡμῶν ἐκ τῶν ἀλήκτων βασάνων, ἀλλ' ἀμείωτος παραμένει τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἡ ῥώμη, ὥστε συναγωνιζόμενοι μετὰ σοῦ νὰ διεκδικήσωμεν ἐνώπιον τοῦ κόσμου κοινὸν, μητρὸς καὶ τέκνων, τὸν στέφανον τῆς νίκης. Ἡττώμενοι δὲν θὰ ἀποθαρρυνθῶμεν. Τελικῶς ἡ νίκη θὰ γίνῃ ἡμετέρα.

Καὶ σὺν Θεῷ, ὦ Πανέλληνες, θὰ στέψῃ τὰ κάθιδρα μέτωπά σας μὲ τὸν ἀμάραντον στέφανον ἡ πτερωτὴ θεὰ, ἑλλανοδίκης ὑπέρτατος τῶν ὑπὲρ δικαίου καὶ ἀρετῆς ἀγωνιζομένων. Διότι τοῦτον τὸν διπλοῦν ἀγῶνα ἀγωνίζεται τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ τὴν ἐκ Δεκελείας ἐπιστροφὴν τῶν Βασιλέων ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου ναυάρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον, ὅστις καὶ ἐνθέρμως ἐδέχθη τὸ φιλοφρόνημα. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιτροπὴ ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλλην. στόλου ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ μέχρι τοῦ κατωτάτου προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Κρήτης, παρέστη πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ προσεφώνησε διὰ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἀγγλιστὶ τὰ ἑπόμενα, ὡς παρατίθενται ἐν τῷ «Σκρίπ».

Μεγαλειότατε,

Τὸ Ἑλληνικὸν Β. Ναυτικὸν αἰσθάνεται μεγίστην τιμὴν διὰ τὴν εὔνοιαν, ἣν ἡ Ὑ. Μεγαλειότης ηὐδόκησε νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῷ δεχομένη τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιτίμου Ναυάρχου ἀπονεμηθέντα παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν ὅπερ ἀπαριθμεῖ ἐν τῇ ἱστορίᾳ του σελίδας ἐνδόξους αἰσθάνεται εὐγενῆ ὑπερηφάνειαν ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἔχει μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἰσχυροῦ Βρεττανικοῦ Ναυτικοῦ, οὗτινος αἱ ἔνδοξοι θυσίαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους μας καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀναμνησις δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ ποτε ἀπὸ τὴν καρδίαν παντὸς Ἕλληνος πατριώτου.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ἡμεῖς ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑ. Μεγαλειότητα ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτέρας εὐγνωμοσύνης του καὶ τῶν εἰλικρινεστέρων εὐχαριστιῶν του.

Εἰς ταῦτα ἀποκρινόμενος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος εἶπεν:

Ὑψηλότατε,

Οἱ ὡραῖοι λόγοι τοὺς ὁποίους μοὶ ἀπευθύνετε ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ μὲ συγκινοῦσιν. Αἰσθάνομαι μεγίστην εὐχαρίστησιν διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔκαμεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀγαπητὸς πατήρ Σας ὀνομάσας με Ναύαρχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ τοῦ ἔχοντος τόσον ἔνδοξον παρελθόν.

Πέποιθα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος, ὁ ὁποῖος κέκτηται τόσα στοιχεῖα προόδου ἔσται πάντοτε συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐν εἰρηνικῇ δράσει. Εὐχαριστῶν τοὺς ἀξιωματικοὺς διὰ τὰ κολακευτικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἠθέλησαν νὰ μοὶ διατρανώσωσι βεβαιῶ αὐτοὺς ὅτι θὰ εἶμαι ὑπερήφανος νὰ φέρω τὴν στολὴν τοῦ Ἕλληνος Ναυάρχου».

ΟΙ ΞΕΝΟΙ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Τὸ λονδίνειον «Βῆμα» ἐδημοσίευσε τὸ ἑπόμενον ἀληθῶς λαμπρὸν ἄρθρον περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις τελουμένων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὅπερ παραθέτομεν ὧδε κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ «Ν. Ἀστεως μετάφρασιν:

Μετὰ πάροδον δεκαετίας ἑορτάζονται ἅπαξ ἔτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οἱ τὸ πρῶτον ἀναγεννηθέντες ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1896, ἀρχίζουσι μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ Στάδιον. Ὅσον ἐνδιαφέρουσα ὑπῆρξεν ἡ πρώτη τέλεσίς των, τόσον ἐπίσης ὑπόσχονται οἱ Ἀγῶνες οἱ ἀρχίζοντες τὴν Κυριακὴν ὅτι θὰ εἶναι ἐξαίσιοι καὶ περισσότερον διεθνεῖς. Οἱ ἀρχαῖοι ἀγῶνες τῆς Ὀλυμπίας ἐγέννησαν τὸ ἰδεῶδες τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης καὶ οἱ ἑλλανοδίκαι οἱ προεδρεύοντες αὐτῶν καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν εἰς τὰς εἰρηνικὰς καὶ ἱεροπρεπεῖς αὐτὰς συναθροίσεις μετέδωσαν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀντιλήψεις τὰς δημιουργησάσας τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Συνεπεῖς πρὸς τὴν ἀναγεννηθεῖσαν παράδοσίν των κατὰ τὴν πρώτην τέλεσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τῶν νεωτέρων χρόνων, προήδρευον οἱ βασιλεῖς Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, Βούλγαροι δὲ ἀθληταὶ, παρ' ὅλον τὸν φυλετικὸν ἀνταγωνισμόν των, διηγωνίσθησαν. Ἡ κατὰ τοὺς παρόντας ἀγῶνας παρουσία τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου εἰς Ἀθήνας ὑπενθυμίζει πῶς ὁ Φίλιππος Μακεδὼν μετέβη εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ἀπέσπασεν ἐκ τῶν Ἑλλανοδικῶν μίαν ἐκ τῶν ἀξιομνημονεύτων ἀποφάσεων τοῦ ἀρχαίου κόσμου — τὴν ἀπόφασιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς ὡς ἴσον εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ἐβασίζετο μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως ἢ ἐπὶ τῆς φυλῆς. Αἱ νεώτεραι περιγραφαὶ τῶν ἀγώνων ἀποτελοῦσιν ἐπίσης τὴν ἱστορίαν τῆς διὰ τῆς ρωμαϊκῆς ἐπιδράσεως ἐπεκτάσεως τῆς διεθνοῦς αὐτῆς ἰδέας. Ὁ πρῶτος Ὀλυμπιονίκης τοῦ ὀγδόου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος ὅταν ἡ μισαλλαδοξία τῆς βυζαντινῆς θεολογίας καὶ αἱ ἐκδρομαὶ τῶν βαρβάρων συνεδυάσθησαν ὅπως διακόψωσι τὴν ἀδιάκοπον σειρὰν τῶν Ἀγώνων δὲν ἦτο οὔτε Ἕλλην, οὔτε Ρωμαῖος, οὔτε Μακεδὼν ἀλλ' Ἀρμένιος ἀθλητής. Ἐὰν εἰς τοὺς σημερινοὺς Ἀγῶνας ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ Ἀμερικανῶν καὶ Αὐστραλῶν, τοῦτο προέρχεται οὐχὶ ἐκ τοῦ ὅτι προηγάγομεν τὸ διεθνὲς ἰδεῶδες τῶν ἀρχαίων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ἐπεξετείναμεν τὰ ὅρια τοῦ κόσμου μας.

Ἐὰν οἱ σημερινοὶ ἀγῶνες προσλαμβάνωσιν ἰδιαίτερον γόητρον ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου, ἡ κονίστρα ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ λάβωσι χώραν θὰ εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀξία τῆς περιστάσεως. Ὑπάρχει τὸ ἀρχαῖον Παναθηναϊκὸν Στάδιον, ἀναμαρμαρωθὲν μὲ ὅλην τὴν πιστότητα, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ νεωτέρα ἀρχαιολογία, μὲ μάρμαρα ἐκ τῶν ἰδίων λατομείων τοῦ Πεντελικοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Λυκοῦργος, ὁ μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, ἐπρομηθεύθη τὸ ὑλικὸν διὰ τὴν ἀρχικὴν παλαίστραν. Οἱ ἀθηναϊκοὶ ἀγῶνες δὲν ἦσαν ἐκ τῶν μεγαλειοτέρων τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀλλὰ τὸ σημερινὸν Στάδιον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἱεροῦ μέρους, τοῦ ὁποίου τὰ λευκὰ μάρμαρα χρυσοκυάνως χρωματίζονται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἰδίου ἡλίου καὶ τοῦ ἰδίου οὐρανοῦ, ὅπως ἐναρμονισθῶσι μετὰ τοῦ ἰδίου τοπίου τῶν ἐρυθρουμένων ἐκ τῆς θερμότητος βράχων καὶ τοῦ ἐκτυφλωτικοῦ οὐρανοῦ ἐσημείωσε καὶ αὐτὸ τὴν μεγάλην ἱστορικήν του στιγμήν. Ἐντὸς αὐτοῦ ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος ἤγειρε τὴν ἀθάνατον διαμαρτυρίαν του κατὰ τῆς σκληρότητος εἰς τοὺς ἀγῶνας, ὅταν τὸ πρῶτον οἱ ἡμιπολιτισμένοι Ρωμαῖοι ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσαγάγωσι τὰ βάρβαρα αἱματηρὰ θεάματα πρὸ ἀκροατηρίου πολιτισμένων ἀνθρώπων. Νομίζει τις τὴν ὑπέροχον ταύτην ἐκκλησιν πρὸς τὸν βωμὸν τῆς Εὐσπλαγχνίας ὡς μίαν ἐκ τῶν τελευταίων διαμαρτυριῶν τοῦ ἀληθῶς ἐξευγενισμένου ἑλληνικοῦ πνεύματος προτοῦ τὸ δεσμεύσουσιν οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Ἀνατολῖται. Αἱ νεώτεραι παιδιαί, αἱ μέλλουσαι νὰ ἐγκλιματισθῶσιν εἰς τὸ ἴδιον ἔνδοξον μέρος εἶναι συνεπεῖς κατὰ μέγα μέρος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀντίληψιν τῶν ἀγώνων. Τ' ἀγωνίσματα κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν κλασικῶν καὶ ἂν τὸ πήδημα διαφέρῃ, τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῇ μόνον εἰς τὸ ὅτι οἱ νεώτεροι ἀθληταὶ ἀρέσκονται νὰ γελοῦν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἰδέαν τοῦ ἐξ ἑξέδρας πηδήματος μετὰ βαρῶν ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρός. Ἡ παραδοχὴ σήμερον κολυμβητικῶν ἀγώνων μᾶς θέτει εἰς ἀπορίαν διατὶ οἱ ἀρχαῖοι οὐδέποτε ἐθεώρουν αὐτοὺς ὡς μίαν ἐκ τῶν τυπικῶν παιδιῶν των — ἴσως δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ἢ διότι ἡ Ἑλλὰς ἐστερεῖτο μεγάλων ποταμῶν. Οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες, καίτοι γνήσιοι ἀγῶνες κατὰ τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα, δὲν εἶνε τόσον γραφικοὶ ὡς οἱ ἁρματοδρομικοὶ ἀγῶνες. Ὡρισμένως εἶνε δημοκρατικώτεροι. Ἐὰν φαίνωνται ὀλιγώτερον ρομαντικοὶ πρέπει νὰ ὑπενθυμισθῇ, ὅτι αἱ μεγάλαι ᾠδαὶ τοῦ Πινδάρου ἦσαν πληρωμένοι διθύραμβοι. Ὁ τόσον πλούσιος, ὥστε νὰ ἔχῃ ἰδικόν του ἅρμα, ἦτο συνήθως καὶ ἀρκετὰ πλούσιος νὰ πληρώνῃ καὶ νὰ δωροδοκῇ τὸν ἀοιδὸν πρὸς ἐπινόησιν θείας ὑμνολογίας.

Ἐὰν λησμονήσῃ τις τοὺς χρηματικοὺς αὐτοὺς δελεασμοὺς καὶ ὅλον τὸ μεγαλεῖον τῆς μυθολογίας δύναται νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ ποδήλατον εἶναι ἀντάξιος ἀντικαταστάτης τοῦ ἅρματος. Ἐὰν οἱ νεώτεροι διαφημισταὶ ἀναγκάσωσι τὴν Κόρινναν νὰ σπέρνῃ τοὺς ὕμνους της «δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν» ταχέως θὰ προικίσωμεν καὶ τὸ ποδήλατον μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ ρομαντισμοῦ. Ἐκ τῶν λοιπῶν μόνον οἱ ἀγῶνες τοῦ Ρεβόλβερ καὶ τῶν ὅπλων μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι αἱ νεώτεραι παιδιαί μας δὲν εἶνε θρησκευτικαὶ τελεταί. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τοὺς ὁπλικοὺς ἀγῶνάς των ἀλλ' ἡ ἱεροπρεπὴς ἐπιβλητικότης τοῦ ὑπὸ τοῦ Φειδίου φιλοτεχνημένου ἀγάλματος τοῦ Διός, τοῦ ἐκ τοῦ ὕψους του ἐποπτεύοντος τοὺς ἀγῶνάς των φαίνεται ὅτι τοὺς ἀπέτρεπεν ἀπὸ οἱονδήποτε ἔνοπλον ἀγώνισμα.

Μόνον ὁ διεθνὴς χαρακτήρ των καὶ αἱ μεγάλαι ἀναμνήσεις τοῦ μέρους δημιουργοῦσι ζωηρὰν διαφορὰν πάσης ἄλλης νεωτέρας ἀθλητικῆς ὁμηγύρεως συνερχομένης ἐπὶ ὀλιγώτερον ἱεροῦ ἐδάφους. Ἀλλ' ἓν ἀγώνισμα συγκεντρώνει μοναδικὸν τὸν ρωμαντισμὸν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Μόνον εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν πάντες οἱ ἀναγνώσαντες περὶ Μαραθῶνος εἰς ὅλας τὰς φιλολογίας τοῦ πολιτισμένου κόσμου δύνανται νὰ συναντηθῶσιν, ὅπως διαγωνισθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου δρόμου, τὸν ὁποῖον διέτρεξεν ὁ ἀγγελιαφόρος ὁ κομίσας τὰς περὶ τῆς πρώτης μεγάλης νίκης τῆς ἐλευθερίας εἰδήσεις εἰς τὸ Ἄστυ, αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἀγώνισμα ὑ' ἀναμείνῃ πυρετωδῶς ὁ κόσμος, ὅταν δὲ σήμερον Ἕλλην συναντᾷ τὸν Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ συνομιλία των περιστρέφεται περὶ τοῦ δυνατοῦ ἤττης ὅλου τοῦ ἄλλου κόσμου εἰς τὸ μοναδικὸν αὐτὸ ἀγώνισμα.

Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1896, Ὀλυμπιονίκης τοῦ Μαραθωνίου δρόμου ἀνεκηρύχθη ὁ Ἕλλην Λούης, στεφανωθεὶς διὰ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλαίας μὲ τὴν ἐγχώριον περιβολήν του. Ἐφέτος ἑπτὰ Ἄγγλοι ἀθληταὶ θὰ διεκδικήσωσι τὸ γέρας τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, ἀλλ' ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ ἀρεταί των, δυσκόλως δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὰς ἀνταμοιβὰς τοῦ Λούη. Εἷς κουρεὺς προσεφέρθη διὰ βίου νὰ τὸν ξυρίζῃ εἰς καφεπώλης νὰ τοῦ δίδῃ καθημερινῶς μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του δύο κυπελλα τουρκικοῦ καφέ μία πλύντρια νὰ πλένῃ τὰ ἀσπρόρουχά του καὶ ἕνας ξενοδόχος νὰ τοῦ προσφέρῃ τὸ καθημερινόν του γεῦμα. Ὅλα ταῦτα ἀποπνέουσι βεβαίως κάτι τι τὸ νεωτεριστικὸν κ' ἐν τούτοις περικλείουσιν αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαιότητος. Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι τάχα δὲν ἐπιτίζον τοὺς νικητάς των μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των εἰς τὸ Πρυτανεῖον; Ὁ Μαραθώνιος δρόμος καὶ αἱ ἀναμνήσεις τοῦ ἀναμαρμαρωθέντος Σταδίου ἐπιβάλλουν τὴν διαρκῆ τέλεσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰς τὰς Ἀθήνας. Θλίβεταί τις, ὅτι οὗτοι μετεφέρθησαν τὸ 1900 εἰς τὸ Παρίσι. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα εἰς τὸ γόητρον θεσμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐκληροδότησεν εἰς τὸν νεώτερον κόσμον.

Ὑπάρχει ἀληθῶς κάτι τὸ γοητευτικὸν καὶ οὐχὶ τὸ τελείως χιμαιρικὸν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Βαρώνου δὲ Κουβερτὲν τοῦ ἀναγεννήσαντος τοὺς Ἀγῶνας, ὅπως προσπαθήσῃ ἓν μέρει διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ καὶ ἐν μέρει διὰ τῆς ἱδρύσεως διεθνοῦς πανεπιστημίου κλασικῶν σπουδῶν καὶ καταστῇ ἅπαξ ἔτι τὸ κέντρον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

ΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης παρετέθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὸ ἐπίσημον πρὸς τιμὴν τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας γεῦμα, καθ' ὃ τὴν κο-

ρυφὴν τῆς τραπέζης, ἐχούσης σχῆμα Π, κατεῖχεν ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος, ἔχων δεξιᾷ μὲν τὴν βασίλισσαν Ὄλγαν, ἀριστερᾷ δὲ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν.

Ἀπέναντι τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κορυφῆς Π ἐκάθηζεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἔχων πρὸς τὰ δεξιὰ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὴν πριγκίπισσαν τῆς Ὀλλανδίας.

Ἡ βασίλισσα Ὄλγα πρὸς τὰ δεξιὰ Αὐτῆς εἶχε τὸν πρίγκιπα τῆς Ὀλλανδίας καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα τὸν Διάδοχον, ἐξ ἀριστερῶν πάλιν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ τὴν πριγκίπισσαν Βικτωρίαν τῆς Ἀγγλίας.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐγερθεὶς ἔφερε τὴν ἑξῆς πρόποσιν γαλλιστί·

Μεγαλειότατε,

Μετ' εἰλικρινεστάτης χαρᾶς χαιρετίζομεν τὴν ἄφιξιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ἀντελήφθη ἐκ τῆς ἐνθουσιώδους καὶ ἐνθουσιαστικῆς δεξιώσεως, ἣν παρέσχεν Ὑμῖν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, πόσον ὁλόκληρος ἡ χώρα μακαρίζει ἑαυτὴν ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ ἐπισκέψει.

Ἀπὸ πολλοῦ σύνοιδεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πολλάκις διατραυματισθεῖσαν μέριμναν καὶ εὐμένειαν καὶ ἀρίσκεται ἐπιῤῥῶν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ διαφυλάξητε αὐτὴν ἀμείμπτον ταύτην, ἐφ' ἣ ὑπερήφανος καὶ εὐτυχὴς λογίζεται.

Ἡ εὐγνωμοσύνη, ἣν ἡ ἡμετέρα χώρα αἰσθάνεται πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐξ τοσαύτα ἐνδοξα τέκνα ἀνεργῶς μετέσχον τῶν ὅπλῳ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς προόδου αὐτῆς ἀγώνων, ἀναζωογονεῖται σήμερον ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, τοῦ πρώτου ἡγεμόνος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὅστις ἐπάτησε τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ τούτου ἐδάφους»

Εἰς τὰ λόγια ταῦτα τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως ἐγερθεὶς, ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀπεκρίθη ταῦτα κατὰ μετάφρασιν τῆς φλγς «Ἐστιας»·

Μεγαλειότατε καὶ ἀγαπητὲ ἀδελφέ.

«Ἐκφράζω πρὸς Ὑμᾶς δλην τὴν χαρὰν, ἣν ἐγὼ καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἠσθάνθημεν ἐπισκεφθέντες τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν χώραν σας καὶ τὴν μεγάλην ἐξαρτίστησιν, ἣν ἐδοκίμασε ἐκ τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, ἥτις μοὶ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Δικαίως εἴπατε, ὅτι ἡ χώρα μου ἔδειξε πάντοτε μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο αἰσθάνεται ἀκόμη καὶ σήμερον εὐχομένη ὁ,πως ἡ Ἑλλὰς ἀναπτυσσομένη ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ εἰρήνῃ ἐξακολουθήσῃ προοδεύουσα.

Ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τούτων ἐμφορούμενος προείπω ὑπὲρ τῆς Ὑ. Μεγαλειότητος, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ τῆς ὑγείας τῆς ἀγαπητῆς μου ἀδελφῆς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης».

Ταῦτα εἶπον οἱ δύο Βασιλεῖς, ὁ τῆς μικρᾶς νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἐνδοξοτάτης των τῆς οἰκουμένης χωρῶν, καὶ ὁ τῆς κραταιοτάτης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κοσμου αὐτοκρατορίας.

Πρακτορικὸν, ὅτι ἡ φράσις τοῦ λόγου τῆς Α.Μ τοῦ "Ἀγγλου Βασιλέως ὅτι ἡ Ἀγγλία εὐχεται, *«ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀναπτυσσομένη ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ εἰρήνῃ ἐξακολουθήσῃ προοδεύουσα»* παρηρμηνεύθη ὑπὸ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου καὶ ἐσχολιάσθη μετὰ πικροχολίου, εἰ καὶ εὐλαβεστάτης, δυσφορίας. Ἀλλ' εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι πρόσθλος παρερμηνεία ὑπάρχει ἐν τούτῳ. Τὸ ἀκρότατον τέλος, εἰς ὃ κατατείνουσιν οἱ πεπολιτισμένοι λαοί, εἶναι ἡ εἰρήνη πρόοδος, δὲν ὑπάρχει δὲ μείζων εὐχὴ ἢ ὑπὲρ τῆς ἐν εἰρήνῃ ζωῆς καὶ προόδου παντὸς ἔθνους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ εἶναί τις ἀοπλος καὶ ὅταν ἀπειλῆται ἡ ἀρπαγὴ τοῦ ἀγροῦ του καὶ ὅταν κινδυνεύῃ νὰ λεηλατηθῇ ὁ οἶκός του ἢ νὰ σφαγῶσι τὰ τέκνα. Ὁ τοιοῦτος κινδυνεύων καὶ φιλὸν τὴν εἰρήνην καὶ οὐδὲν ποιῶν πρὸς ἄμυναν εἶναι πάσης εὐχῆς ἀνάξιος καὶ ὁ ἀγαπῶν τὴν Ἑλλάδα βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἦτο ἀδύνατον νὰ συμβουλεύῃ εἰς τὸν λαόν, οὗ ἀνάσσει ὁ προσφιλέστατος γυναικάδελφος, νὰ κοιμᾶται ἥσυχος, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἤρχισε καταλήγον τὸν οἶκόν του. Διότι εἶπερ τις καὶ ἄλλος ὁ Ἄναξ τῆς παντοδυνάμου θαλασσοκρατείας γνώσκει, ὅτι ἂν ἡ μεγάλη του αὐτοκρατορία ζῇ ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ μιᾶς καὶ πλέον πεντηκονταετηρίδος τοῦτο ὀφείλεται μόνον εἰς τὸ ὅτι τὰ στόμια τῶν τηλεβόλων τῶν ἀγγλικῶν στόλων εἶναι ἀεὶ ἐτοιμα νὰ κηρύξωσιν ἀνὰ τὸν κόσμον διὰ τῆς πειστικῆς καὶ ἀκαταπάυστου εὐγλωττίας των τὰ δίκαια τῆς βρετανικῆς αὐτοκρατορίας. Τοιοῦτον εἰρήνην ἀναμιμβόλως συνεβούλευσεν ἡμῖν ἡ Α. Μ ὁ "Ἐδουάρδος Ζ'.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὁμολογεῖ πρὸ τῶν ἀναγνωσατῶν αὐτοῦ τὴν ἀνεπάρκειάν του ὁ «Ἀγὼν» εἰς τὸ νὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἀκριβείας καὶ περιγράψῃ τὰς τελουμένας ἐκλάμπρους ἐν Ἀθήναις πανηγύρεις, τὰ παραστήματα τῆς νίκης, νὰ ἐξεικονίσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ψυχικῆς νίκης, νὰ ἐξεικονίσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ψυχικῆς τῆς διαμονῆς πόλεως, ἥτις ξενίζει βασιλεῖς καὶ γόνους βασιλικῶν οἴκων, τὸ ἄνθος τῆς ἀλκίμου τοῦ κόσμου νεότητος τοῦ Πανελλήνιου τοὺς ἀριστεῖς τέκνα πάσης Ἑλληνικῆς χώρας. ἐναρκῆς πρὸς πάσας τὰς ἀξιώσεις καὶ πάσας τὰς ἀνάγκας. φιλομειδῆς καὶ εὐπροσήγορος πρὸς τὰς ἀλλοφύλους, τρυφερὰ καὶ φιλόστοργος πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος, κινοῦσα τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων, ἐκκαίουσα τὸν τέκνων της τὴν λατρείαν.

Πέντε ἤδη ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπισήμου κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων τὸ διμιόνιον πὸ λίεθρον πανηγυρίζει. Στένει ὁ ἀμὴν ὑπὸ τὰ διαρκῆς καταπλέοντα ἀτμόπλοια κατάφορτα ἐπισκεπτῶν καὶ ἀθμαίων ὁ αἰθηρόδρομος Πελοπονήσου ἐκχύνει ἀθλητάς, ἐπισκέπτας, προσκυνητὰς καὶ πλη ροῦνται αἱ ὁδοὶ τῶν 'Αθηνῶν ὑπὸ τῶν ἤχων παιάνων, ἰαχῶν. εὐθρηνῶν δι' ἀν χαιρετίζονται οἱ ἀρικνοῦμενοι ξένοι. Αἱ μουσικαὶ διαοχίζουσι τὰς σημαιοστολίστους λεωφόρους τοῦ ἄστεως ἀνακρούουσαι θούρια, ἐν ᾧ χιλάδες ἀνθρώπων παρακολουθοῦσι διαστανούμεναι πρὸς ἄλλα ἀνέβεια ρεύματα ἀπανταχόσε κινούμενα ἄνευ συγχύσεως καὶ ταραχῆς, διότι τὰ πάντα φέρει εἰς εὐκοσμίαν καὶ τάξιν ἡ κοινὴ εὐρουσύνη, ἡ κοινὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις Καὶ ἀγάλλονται σήμερον αἱ Ἀθῆναι καὶ οὐν αὐταῖς τὸ Πανελλήνιον. Διὰ ἠδυνθῆ ὁ νεώτερος ἑλληνισμὸς νὰ ἀποβῇ τὸ κέντρον τῆς παγκοσμίου ἀθλητικῆς κινήσεως.

Ἀλλὰ καὶ ταύτης μείζων εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ Πανελληνίου. διὰ τῶν ἀγλαῶν τούτων πανηγύρεων γνωρίζει ἑαυτό. ,δι ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πατρίδων τὰ τέκνα ὡς εἰς τόπον κοινοῦ προσκυνήματος συνέρχονται εἰς τὸ κλεινὸν ἄστυ γνωρίζοντα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κοινὴν πατρίδα, γνωρίζοντα ἄλληλα, μεταδίδοντα καὶ λαμβάνοντα τοὺς αὐτοὺς πόθους καὶ τὰς αὐτὰς ἐλπίδας περὶ τῆς αὐξιον. Τῆς χαρᾶς ταύτης εἶπερ τι καὶ ἄλλο ἀπέσπασε τὴν ζωηρὰν καὶ ἐνθουσιώδη ἔκφρασιν ἡ παρουσία τῶν Μακεδόνων, ἰδίᾳ δὲ ἡ τῆς ὀρχήστρας τῆς φιλαρμονικῆς Μοναστηρίου, τῶν εὐγενῶν ἐκείνων νέων τῆς Πελαγονίας, οἵτινες ἤλθον νὰ ἐνώσωσι τοὺς θουρίους τῆς μακεδονικῆς πατρίδος πρὸς τοὺς θουρίους τῆς ἄλλης Ἑλλάδος

εἰς κοινὴν μολπὴν τῆς πανελληνίου ἐνώσεως. Πῶς ἡ γραφὶς μου νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ ρίγος, ὅπερ ἡ γραφὶς μου νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ ρίγος, ὅπερ ἡ Ἀθῆνα κατέσειε τὰς πληρούσας τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν κατέσειε τὰς πληρούσας τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἡ μυριάδας Ἑλλήνων ἡ θέα τῶν φεσοφορούντων ἐνμυριάδας Ἑλλήνων ἡ θέα τῶν φεσοφορούντων ἐνκείνων νέων, τὰς ζητωκραυγάς, αἵτινες ὑπεδέχοντο κείνων νέων, τὰς ζητωκραυγάς, αἵτινες ὑπεδέχοντο ἐκ δόκος τῶν ἐν χαρᾷ ἄμα καὶ τὴν ὀδύνην ἃς συνέπλεκεν εἰς αἰσθημα ἀπερίγραπτον ἡ θέα τοῦ αἱματοβαφοῦς καταφάτου καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπογόνων τοῦ δορυκτήτορος τῆς οἰκουμένης. τῶν κληρονόμων τοῦ μεγαλοφυεστάτου νοῦ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Ἀριστοτέλους;

Σταματῶμεν ἐνταῦθα καὶ ἀφήνομεν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ἀναγνωσατῶν ἡμῶν νὰ πιεσωθῇ εἰς οἷα δήποτε ὄνειρα καὶ ἀναπαραστήσῃ τὰ ἐν Ἀθήναις γινόμενα, ἂν καὶ οἷα δήποτε φαντασία τοῦ πραγματικοῦ τὰ δρα ἐλπιδοῦν τὰ ἐπερβῇ. Ἐλθόμεν νῦν εἰς τὴν Κυριακὴν, τὴν φωτεινὴν καὶ ἐκπαγλον ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Τὸ στάδιον εἶναι ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένον πολὺ πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως. Ἡν μαμαρίνη αὐτοῦ λευκότηα καλύπτει νάπη ποικιλοχρώματος ἀμφιέσεων ἐξήκοντα τοῦλάχιστον χιλιάδων ἀνθρώπων καὶ βόμβος πολύγλωσσος πληροῖ τὸν εὐρὺν αὐτοῦ χῶρον. Ὀλίγον μετὰ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. αἱ σάλπιγγες ἀναγγέλλουσι τὴν προσέγγισιν τῶν Βασιλέων, Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος· δλων συνέχονται αἱ πνοαί, ὅπως ἐκσπάσῃ μυριόστομος ἡ βροντὴ εἰς ζήτω, ὅταν πρώτη χαιρετίζουσα τὴν ἄριξιν τῶν Βασιλέων ἡ ὀρχήστρα τῶν Βαλαλίων ἀνακρούσῃ τὸν 'Ελληνικὸν θθνικὸν ὕμνον Ὀλόκληρον τὸ στάδιον σείεται ὑπὸ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ζητωκραυγῶν Τί δὲ τότε ἐρωτάετε τὸ ἐκ μυριάδων ἐκεῖνο πλῆθος, ἀφ' οὗ οἱ βασιλεῖς δὲν εἶχον εἰσέτι ἐλεῖθει εἰς τὸ στάδιον; 'Αλλὰ τί ἄλλο ἢ τὴν μακεδονικὴν ὀρχήστραν;

Τῶν ἡγεμόνων εἰσελθόντων εἰς τὸ στάδιον τὸ πλῆθος ἠγέρθη καὶ ὄρθιον ἀπεκαλύπτετο κατὰ τὴν διάδασιν αὐτῶν καὶ ἐχαιρέτιζε δι' ἀτελευτήτων ἀνευφημιῶν. ἐν ᾧ τέσσαρες ὀρχήστραι καὶ πρώτη ἡ τοῦ Μοναστηρίου ἐκ περιτροπῆς ἀνέκρουον τὸν 'Ελληνικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ὕμνον. "Αμα δ' ὡς κατέλασον τοὺς βασιλικοὺς θώκους ἤρχισαν ὑπὸ τοὺς ἤχους καὶ πάλιν τῆς μουσικῆς νὰ παρελαύνσωσιν οἱ ὑπερεννεακόσιοι ἀθληταὶ δίον τοῦ κόσμου, νέοι ἐυταλεῖς καὶ ἀκμῆοι, τῶν ὀρθαλμῶν χάρμα καὶ παραταχθέντες ἐν τῷ στίβῳ ἐντεῦθεν τὸν 'Ερμῶν πρὸ τῶν βασιλικῶν θώκων ἐστησαν. 'Εκεῖ πρὸ τούτων προσῆς κατέναντι τῶν βασιλέων ἡ Α. Β Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος τοῦ 'Ελληνικοῦ θρόνου Κωνσταντίνος, ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν 'Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων προσεφώνησε τὸν Βασιλέα διὰ τούτων:

«Βασιλεῦ,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἧς προΐστασαι, πειθομένη εἰς τὸν Νόμον τὸν ἐπιβάλλοντα εἰς ἡμᾶς τὴν παρασκευὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, συνεκάλεσεν ἐν τῷ Σταδίῳ τούτῳ, ὅπερ ἀποκατέστησεν εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος φιλογενὲς τέκνον τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος Ἅπαντα τὰ Ἔθνη ὅσα θεσμὸν προόδου καὶ κόσμημα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν θεώρησαν τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν ἀθλητισμόν.

Εὐγνώμονες δὲ βλέπομεν στερομένους σήμερον τοὺς ἡμετέρους μάχθους διὰ τῆς παρουσίας τοῦ διεθνοῦς ἀγήματος, ὅπερ παρετάχθη πρὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ τοῦ Ἄνακτος τοῦ κραταιοῦ ἡνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας της, ὅπως ὑποδεχθῇ τοὺς ἀριστεῖς τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς τοὺς προσρεύσαντας ἐκ πάσης γωνίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον εὐρύνεται ταύτας τὰς ἡμέρας εἰς Στάδιον παγκόσμιον, ὅπου ἡ νίκη θὰ σκορπίσῃ τὰς δάφνας της ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν λογάδων τῶν Ἐθνῶν.

Ἀλλ' εἰς οἱανδήποτε πατρίδα καὶ ἂν κομίσωσι τὸ ἔπαθλον τῆς δικαίας αὐτῶν νίκης οἱ στεφηφόροι, ἐλπίζομεν νὰ μὴ λησμονήσωσιν, ὅτι ἐστέψαμεν τοὺς κρατάρους αὐτῶν μὲ στεφάνους τῆς Ὀλυμπίας βλαστήσαντα παρὰ τὰς κοτινοὺς τῆς Ὀλυμπίας βλαστήσαντα παρὰ τὰς ὄγθας τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἂς μὴ λησμονήσωσιν, ὅτι ἐπευρήμησαν αὐτοὺς ὡς Ὀλυμπιονίκας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἐκγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀναγνωρίζοντες ἀδελφοὺς ἐκείνους οὓς ἐτέθρεψε πρὸς νίκας ἡ ἀθλητικὴ, τῆς Ἑλλάδος ἡ εὐγενὴς θυγάτηρ. Ἀπερχόμενοι δ' ἐντεῦθεν νικηταὶ ἀς θεωρῶσιν ἑαυτοὺς ὡς Ἀθηναίους, ἀφ' οὗ ἠξιώθησαν τῶν ἀθήνηθεν ἄθλων.

Ἐπὶ τοιούτοις οἰωνοῖς ἔχω, Μεγαλειότατε, τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων του 1906»

Μεθ' ὃ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς εἶπε:

Κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῶν Β' ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, μεθ' ὃ ἤρχισαν οἱ ἀγῶνες.

Πρώτη κατῆλθεν εἰς τὸν στίβον ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς. Τριακοντάς νέων εὐσταλεστάτων ἐξετέλεσαν ἀσκήσεις γυμναστικάς. ἀλλ' ἐφαίνετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ δευτέρα ἀποτελουμένη ὑπὸ 9 χαριεστάτων καὶ ἀυμπαθεστάτων ἐφήβων.

Ἡ Ἑλλανδικὸς ἐπιτροπὴ ἀνεκήρυξε πρώτας τὰς ὁμάδας Νορβηγικὴν καὶ Δανικὴν, δευτέρας δὲ τὰς ὁμάδας Ἰταλικὴν (Μπιστόγιας), Ἰταλικὴν (Ρώμης) καὶ γερμανικὴν.

Ἀλλ' ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ σταδίου ἐτελοῦντο συνεχῶς ἀγῶνες, ὁπλομαχτικῆς, σκοπευτικῆς, ποδηλασίας, ποδοσφαιρίσεως, ἀντισφαιρίσεως.

Τὴν ἑσπέραν τῆς δευτέρας ἐγνώσθη ὁ πρῶτος Ἕλλην ὁλυμπονίκης, ἀκριβῶς ὃν ὁ «Ἀγὼν» προείπεν, ὁ κ. Γ.' Ὀφρανίδης, ἐπιτυχὼν ἐν τῷ ἀγωνίσματι πιστολίου ἐπὶ ἀποστάσεως 50 μέτρων ἀριθ. 222 ἐπὶ 30 βολῶν ὑπερτερήσας τὸν δεύτερον ἠλθόντα Γάλλον λοχαγὸν κ. Φουνοιὲ κατ' ἀριθ. 2 καὶ τὸν τρίτον "Ἕλληνα κ. Ραγκαβῆν κατ' ἀριθ. 4.

* * *

ΕΝ ΤΩ μέσῳ τῆς βοῆς τῶν ὁλυμπιακῶν ἀγώνων ἀπαραιτήτως παρῆλθεν ἡ ἔναρξις τοῦ Ε' πανελληνίου ἰατρικοῦ συνεδρίου, ἐν ᾧ τῆς ἐπιστήμης οἱ "Ἕλληνες ἀθληταὶ περὶ ἄλλης ἐξ ἴσου ἐνδόξου καὶ μεγάλης νίκης ἀγωνίζονται. Τὴν ἔναρξιν ἐκήρυξεν ὁ κ ὑπουργὸς τῆς παιδείας δι' ὡραίου λόγου, οὗ ἀποσπῶμεν τὸν ἐπίλογον ἔχοντα οὕτω:

«Μετὰ τὰς ἀνηκούστους ἀπ' αἰώνων συμφορὰς τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους, αἵτινες ἐξηφάνισαν τοὺς πλείστους τῶν θησαυρῶν τον, τῶν ὅλικῶν τε καὶ τῶν ἠθικῶν, καὶ μετὰ τὴν ἀνάσασιν αὐτοῦ, ἥτις μόνον ἐλευθερίαν γυμνὴν καὶ δόξαν ἄϋλον περιῆψεν εἰς αὐτὸ, ὡς ἀντάλλαγμα δὲ τῶν αἰθερίων τούτων ἀγαθῶν ἐκάλυψε τὸ εὐγενὲς ἡμῶν ἔδαφος ὑπ' ὅλων τῶν πληγῶν καὶ τῶν σημείων τῆς ἐρημώσεως τοῦ κλύδωνος καὶ τοῦ ἐκνευρισμοῦ, εἶναι αὐτόχρημα θαῦμα ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ, ὁτι ἠδυνήθημεν νὰ στήσωμεν βωμοὺς καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Τοιοῦτος βωμὸς ὑπῆρξεν ἀληθῶς τὰ ὑμέτερα συνέδρια, καταδείξαντα, ὅτι ζῇ εἰσέτι λανθάνων καὶ ὑποκυρῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ψυχῇ ὁ δαιμόνιος ἐκεῖνος σπινθὴρ, ὅστις ἐλάμπυνεν ἀρχῆθεν τὴν ἡμετέραν φυλὴν, καὶ παρέχει φαεινὴν ἐλπίδα περὶ τῆς ὀνειροπολουμένης ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν περιφανοῦς ἀναγεννήσεως αὐτῆς καὶ ἀναλάμψεως.

Τοιαύτην προσδοκίαν παρέχετε ἐξόχως ὑμεῖς καὶ τοιαύτην τιμὴν καὶ εὐφημίαν εἰς τὴν Πατρίδα περιάπτετε οἱ πολύτιμοι ὑμεῖς παῖδες τοῦ 'Ασκληπιοῦ, οἱ ποτῶς καὶ εὐδοκίμως τελοῦντες τοὺς εὐγενεῖς τούτους ἀγῶνας τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας, αἵτινες ἀμφότεραι εἶναι τὸ τέρμα καὶ ἡ δόξα τῆς ὑμετέρας ἐπιστήμης. Ὁμολογῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ λόγου μου τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πολύτιμον καὶ ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν ταύτην, κηρύττω μετὰ πανηγυρικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ μετ' ἐκθύμων εὐχῶν τὴν ἔναρξιν τοῦ Ε' Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συνεδρίου.

* * *

ΤΗΝ ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐγένετο ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τῶν ἀθλητῶν ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ, καθ' ἣν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος ἐπεδαψίλευσαν εἰς τοὺς ἑβίους τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν εὐμένειαν καὶ φιλοφροσύνην. Πάντες οἱ ξένοι ἀθληταὶ ἀπεθαύμασαν τὴν ἁπλότητα τῶν ἡμετέρων πριγκίπων, τὸ πολύγλωσσον αὐτῶν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν περὶ ἀθληταὶ ἀθληταὶ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Ἑλλάδος. Οἱ πάντες ἔκυπτον, ἵνα ἀσπασθῶν τὰς χεῖρας τῶν βασιλικῶν μας βλαστῶν, οἱ τύποι δὲ τῶν φιλημάτων ἐξέρχονται ὑπὸ τῶν πιπτόντων ἄπὸ τῶν ὀφθαλμῶν δακρύων. Τί περὶ τούτου δυνάμεθα νὰ γράψωμεν;

* * *

ΑΙ ἡμέραι αὗται ἐν 'Αθήναις διαδέχονται ἀλλήλας ἀεὶ λαμπρότεραι αἱ ἐπόμεναι τῶν προηγουμένων. Ἡ ἑσπέρα τῆς Δευτέρας ὑπῆρξεν ἀληθῶς τὸ φωτὸς ἀποθέωσις Καὶ αὐτὴν ἐτελέσθη λαμπαδηφορία πρωτοφανῆς αὐτόχρημα. Χίλιοι στρατιῶται ἐκράτουν ἐπὶ κοντῶν θυρεοὺς ποικιλοτάτων σχημάτων, σήματα εἰκονίζοντα τὰς σημαίας ὅλων τῶν μετεχόντων τῶν ἀγώνων κρατῶν, ὅλα δὲ ταῦτα ἐπλαισιοῦντο ὑπὸ σειρᾶς πολυχρώμων καυδηλῶν. Ἐνδμίζες, ὅτι δάσος φωτοβόλον κινεῖται καὶ καταγλαΐζον τὴν πόλιν, ἐν ᾧ κατὰ διαστήματα μεταξὺ τῶν λαμπαδηφορούντων αἱ διάφοροι μουσικαὶ ἐπιαάνιζον διάφορα θούρια. Τοιαύτη λαμπαδηφορία οὐδέποτε ἐγένετο ἐν 'Αθήναις.

* * *

ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης ἐγένοντο αἱ λεμβοδρομίαι. Κατὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα τετρακώπων Θέρσιον ἐνίκησαν οἱ 'Ιταλοί, δεύτεροι δὲ καὶ τρίτοι ἦλθαν οἱ Γάλλοι. Κατὰ τὸν δεύτερον ἀγῶνα ἐξακώπων φαλαινίδων τὸ πολεμικοῦ ναυτικοῦ πρῶτοι ἦλθαν καὶ αὖθις οἱ 'Ιταλοί. δεύτεροι δὲ καὶ τρίτοι οἱ "Ἕλληνες. Κατὰ τὸν τρίτον ἀγῶνα πρώτον λέμβον τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ δεκαεξακώπων πρῶτοι καὶ δεύτεροι ἔρχονται οἱ "Ἕλληνες οὗτω δὲ ἐνταῦθα ἀίρομεν τὴν δευτέραν νίκην κατὰ τοὺς 'Ὀλυμπιακοὺς τούτους ἀγῶνας. ἢν τὸ παρισάμενον πλῆθος ὑπεδέχθη δ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου.

* * *

*ΤΗΝ ὅην μ. μ. τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀπῆλθε ἐξ 'Αθηνῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν διαδόχων αὐτῶν κατευθυνόμενοι εἰς Κατὰ κολον καὶ ἐκεῖθεν εἰς 'Ὀλυμπίαν. Τοὺς "Ἀγγλους βασιλεῖς συνοδεύσουσι μέχρι 'Ὀλυμπίας οἱ βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ προπομπὴ τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἐθ ὁρμηθῇ ὁπόταν ἀναφανῇ 'Ο σχολαστικὸ; φιλέλλην θεωρεῖ βεβαίως τὴν ἐργασίαν ὡς τι βάναυσον, δὲν ἀσχολεῖται δὲ μετ' αὐτῆς οὐδὲ κατὰ διάνοιαν· καὶ οἱ "Ἕλληνες ἐπίσης θεωροῦσιν ὦς τι βάναυσον τὴν ἐπίμονον περὶ τὰ εὐτελῆ ἐργαλεῖα ὡς καὶ τὴν περὶ τὰ μικρὰ ἀνασχολίαν, ἐφ' ὧν θεμελιοῦται ἡ ἐπιστήμη. Ἐὰν ὅλως λημονοῦσιν, ὡς καὶ ὁ Mendelsohn γνωρίζει, τὴν ἀλφάβητον, καταγινόμενοι περὶ φιλοσοφήματα ἢ οὐδέποτε μανθάνουσιν αὐτὸν, δὲν φροντίζουσι δὲ οὐ πολὺ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου τὴ στοιχεῖα ὀγιοῦς παιδείας, ἐνῷ τυρβάζουσι περὶ θεωρίας ὑψηλάς. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς, ἐπὶ παραδείγματι, ἐδημοτίευσε κατ' Αὔγουστον τοῦ 1819 προκήρυξιν διαφόρων ἐπιτροπειῶν πρὸς σύστασιν «σχολείων ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κωμοπόλεσιν τῆς Πελοποννήσου. Πῶς ὅμως ἐφαντάζοντο οἱ κύριοι οὗτοι τὰ σχολεῖα ταῦτα; Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ λατινικὴ γλῶσσα, ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ ἱστορία ἔπρεπε νὰ διδάσκωνται, οὐδεὶς δὲ λόγος ἐγίνετο ἐν τῇ προκηρύξει ταύτῃ περὶ ἀναγνώσεως, γραφῆς, ἀριθμητικῆς. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἐσφαλμένης φορᾶς ἤβλεβε βεβαίως νὰ ἐπαλλάξῃ τὰς ἑλληνικὰς κεφαλὰς ὁ Καποδίστριας. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἡμῶν ὁ Καποδίστριας ἐκέρδιζε ἐκεῖνον θελων νὰ μὴ θέσῃ ὡς βάσιν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς παιδεύσεως οὐδὲν στοιχεῖον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, ὡς ἴσως ὠνειρεύετο ὁ Θέρσιος καὶ ὁ Mendelsohn. Τίνι δὲ τρόπῳ κυρίως εἶπεν ἐμφρόντιν ὁ ἀρχαῖος "Ἕλλην; Διὰ τῆς λατρείας καὶ τοῦ θεάτρου· ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ταῦτα ἐξηρκνιόθηταν σήμερον ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου ἀμετακλήτως. Πρέπει λοιπὸν διὰ τοῦτο πράγματι νὰ ὑπεισαγάγωμεν εἰς τὸν Καποδίστριαν «μῖσος κατὰ τῆς ἀρχαιότητος» διότι οὗτος ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἀρχαιολόγον Πιττάκην, ὅστις ἄλλως ἦτο ἐπιπολαίος μεταφρα

νακουφίζει ἀληθῶς τὰ σκέλη, διότι ἕνεκα τῆς κλίσεως αὐτῆς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τοῦ σώματος πίπτει πάλιν ἐντὸς τῆς βάσεως αὐτοῦ. Οὕτω δὲ οἱ μύες τῶν σκελῶν δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἔργον πρὸς ἰσορρόπησιν τοῦ σώματος, ἀλλ' ἀφίενται ἐλεύθεροι ὅπως συνεργασθῶσι μεθ' ἁπάντων τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος μυῶν εἰς τὴν ἐπακολουθήσουσαν ἐπίκυψιν καὶ ἀνάκυψιν τοῦ κορμοῦ. Ἡ ἐκεῖθεν ἑπομένη ἐλαφρὰ τοῦ κορμοῦ ἔκτασις μετ' ἀνατάσεως ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν φερουσῶν τὸν δίσκον τοῦτο μὲν εὐκολύνει τὴν πρὸ τῆς ἐπικύψεως φυσικῶς συντελουμένην βαθεῖαν εἰσπνοήν, τοῦτο δὲ συστέλλουσα ἅπαντας τοὺς ἐκτείνοντας τοῦ σώματος μῦς προπαρασκευάζει τὴν ἰσχυρὰν τῶν καμπτήρων ἐνέργειαν κατὰ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ στροφὴν καὶ ἐπίκυψιν τοῦ κορμοῦ. Τὸ προβεβλημένον δεξιὸν σκέλος οὐ μόνον χρησιμεύει ὡς ἀντηρὶς ὑποβαστάζουσα ἅπαν τὸ σῶμα κατὰ τὴν ἀπότομον πρὸς τὰ δεξιὰ στροφὴν καὶ κάμψιν τοῦ κορμοῦ μετὰ συγχρόνου ἐκτινάξεως ὀπίσω καὶ ἄνω τῆς δισκοφόρου χειρός, ἀλλ' ἀσφαλίζον τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἀριστερὸν νὰ ἐκταθῇ ἠρέμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποκρύνῃ τὰ σημεῖα τῆς προσφύσεως τῶν πλαγίων μυῶν τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ κορμοῦ ἡμιμορίου καὶ αὐξήσῃ οὕτω τὴν ἔντασιν τῆς κατὰ τὴν ἀνάκυψιν συστολῆς αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατὰ τὴν ἀπότομον ἀνόρθωσιν τοῦ κορμοῦ στηρίξῃ τὸ σῶμα, ἵνα μὴ παρασυρόμενον ὑπὸ τῆς ὁρμῆς πέσῃ ὕπτιον καὶ παράσχῃ καὶ σημεῖον ἐφαρμογῆς εἰς τοὺς τὴν ἀνόρθωσιν μετὰ στροφῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐκτελοῦντας μῦς. Ἡ κεφαλὴ ἀκολουθεῖ τὴν κίνησιν τοῦ κορμοῦ, ὅπως μὴ ἐλαττώσῃ τὴν μυϊκὴν συνεργίαν· ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀποστρέφεται πρὸς τὴν δισκοφόρον χεῖρα, ὅπως ἐπιτείνῃ τὴν πρὸς τὰ λεξιὰ στροφὴν τοῦ κορμοῦ, γνωστοῦ ἄλλως ὄντος, ὅτι οἱ μακροὶ ραχιαῖοι μύες, οἱ δι' ἑτεροπλεύρου συστολῆς ἀπεργαζόμενοι τὴν στροφὴν τοῦ κορμοῦ, διήκουσιν ἀπὸ τοῦ αὐχένος μέχρι τοῦ κατωτάτου ἄκρου τῆς σπονδυλικῆς στήλης Εἰς τὴν ἔντασιν τῆς στροφῆς ταύτης συντελεῖ καὶ ἡ ἐπιβοηθητικὴ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς αἰώρησις, φερομένης μέχρι πρὸ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος καὶ οὐχὶ στηριζομένης ἐπ' αὐτοῦ. Τὴν τελευταίαν ταύτην στάσιν ἀπεικονίζει ὁ περιώνυμος δισκοβόλος τοῦ Μύρωνος, ὁ χρησιμεύσας ὡς ἀποκλειστικὸν θέμα ἐρεύνης τῶν πλείστων περὶ δίσκου γραψάντων, καίπερ εἰκονίζων φευγαλέαν τινὰ ἐνδιάμεσον τοῦ δισκοβολοῦντος στάσιν, εἰς ἣν ἄλλως δύναται οὗτος νὰ καταλήξῃ ἀπὸ διαφόρων ἀφετηριῶν στάσεων.

Ἡ στάσις αὕτη εἶναι ἡ καταλληλοτάτη πασῶν, ἅς τινας τὸ σῶμα δύναται νὰ λάβῃ, ὅπως συνάρῃ ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἅπασαν τὴν μυϊκὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν. Ἡ ἀπότομος τάσις τῶν σκελῶν, ἡ ἀνόρθωσις καὶ στροφὴ τοῦ κορμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς ἐκ τῶν κάτω καὶ δεξιὰ πρὸς τἄνω καὶ ἀριστερά, ἡ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἄνω πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἄνω μετὰ συγχρόνου στροφῆς τοῦ βραχίονος ἀκαριαία καὶ ἰσχυρὰ αἰώρησις τῆς δισκοφόρου χειρὸς καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιβοηθητικὴ αἰώρησις τῆς ἀριστερᾶς, ἀποτελοῦσι δυνάμεις συνιστώσας μίαν καὶ μόνην δύναμιν ἔχουσαν σημεῖον ἐφαρμογῆς τὸν δίσκον καὶ φορὰν σχεδὸν κάθετον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κεκλιμένης βαλβῖδος, δοθέντος, ὅτι ὁ δίσκος ἔδει νὰ βληθῇ ὑπὸ γωνίαν 45ο περίπου. Οἱ σύγχρονοι Ἀγγλοσάξονες πύκται λέγουσιν, ὅτι ἓν ἀποτελεσματικὸν πλῆγμα διὰ τῆς πυγμῆς δίδεται διὰ τῆς ὀσφύος καὶ ἐφαρμόζεται δι' ὅλου τοῦ σώματος, τὴν θεωρίαν δὲ ταύτην ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ γνωστὸς φυσιολόγος F. Lagrange Physiologie des exercices du corps σ. 18) δύναται δὲ αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν τῇ δισκοβολίᾳ, ἔνθα τὸ θέμα τῆς μυϊκῆς συνεργίας εἶναι ἀνάλογον.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἡ τοιαύτη ῥῖψις παρουσιάζει καὶ ἀξιοσημείωτον οἰκονομίαν ἔργου, αὐξάνουσα μὲν τὸν ἕνα τῶν παραγόντων τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ ἔργου, δηλονότι τὴν ἔντασιν τῆς μυϊκῆς συστολῆς, ἐλαττοῦσα ὅμως τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ τὸ πλῆθος τῶν κινήσεων. Εἶναι διὰ τοῦτο ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως εἰς τὸ ἔπακρον πλαστική, ὅταν μάλιστα τὸ σῶμα τοῦ βάλλοντος ἔχῃ προηγουμένως διὰ παμμεροῦς ἀσκήσεως καταστῇ πειθήνιον τῆς βουλήσεως αὐτοῦ ὄργανον. Ἀπαιτεῖ ὅμως μακρὰν ἐπίμονον καὶ πολυμερεστάτην εἰς βίαν τε καὶ τάχος προάσκησιν. Διὸ καὶ εὐλόγως κατετάσσετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταξὺ τῶν βαρέων ἀγωνισμάτων.

Τὴν μικρὰν ταύτην μελέτην περὶ τῆς Ἑλληνικῆς δισκοβολίας παρουσιάζων σήμερον εἰς τοὺς φιλογυμναστοῦντας θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ δηλώσω αὐτοῖς ὅτι, ἂν που παρατηρηθῶσιν ἀοριστίαι τινές, αὗται δέον ν' ἀποδοθῶσι καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν χώρου πρὸς εὐρυτέραν τῶν πηγῶν καὶ τῶν ἤδη περὶ δίσκου γραφέντων διερεύνησιν. Καὶ αὐτὴ ἡ σειρὰ τῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ φωτογραφιῶν προχείρως ὅλως ἐλήφθη διὰ συνήθους φωτογραφικῆς μηχανῆς ἐλλείψει κινηματογραφικοῦ μηχανήματος. Ἀλλ' ἐν πάσει περιπτώσει ἐλπίζω, ὅτι παρέσχον ἀρκούντως σαφῆ ἐξήγησιν τῆς τελέσεως μιᾶς τῶν καλλίστων ἀσκήσεων τῆς ἀρχαίας ἀγωνιστικῆς

Ι. Ε. Χρυσόφης.
καθηγητὴς τῆς γυμναστικῆς

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ συμβαινόντων προέχει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ ἐκτυλιχθεῖσα ἐν Ἀνίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς τραγῳδία. Φοβερώτατος σεισμὸς κατέστρεψε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν μεγίστην ταύτην πόλιν, διότι τὸ ἔργον τῆς θεομηνίας συνεπλήρωσεν ἡ ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ φωταερίου φοβερωτάτη πυρκαϊά. Εἰς πλείονα τῶν δεκακισχιλίων ἀριθμοῦνται τὰ θύματα, τριακόσιαι δὲ χιλιάδες ἀνθρώπων μένουσιν ἄστεγοι. Αἱ βουλαὶ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν ἐψήφισαν ὡς ἀρωγὴν 5,000,000 δολλαρίων.

***

— Ἐκ Ρώμης τηλεγραφεῖται τῇ ἀθηναϊκῇ «Ἑστίᾳ», ὅτι εἰς τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς πόλεως ταύτης ἀπὸ ἡμερῶν μετ' ἐπιτάσεως λέγεται, ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν προτάσεως διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν πρότασιν θὰ ὑποβάλῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὰς τῶν προστατίδων Δυνάμεων.

***

— Γνωστὸν εἶναι τὸ ἐν Σοφίᾳ ἐγερθὲν σκάνδαλον, ἐν ᾧ κατηγοροῦνται ὁ πρωθυπουργὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Βαλαβάνωφ, ὅτι ἔλαβον μεσιτείαν ἐκ τῶν καταστημάτων, εἰς ἃ παρηγγέλθησαν 9,000,000 φυσίγγια καὶ 10000 ὅπλα Μάνλιχερ παλαιοῦ συστήματος. Κατὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων, λέγει τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον», ἐδημοσιεύθη ἐπίσημος διάψευσις, ἐν ᾗ σὺν ἄλλοις λέγεται, ὅτι ἀληθῶς ἠγοράσθησαν τὰ 10000 ταῦτα Μάνλιχερ, «ἀλλὰ τὰ ὅπλα ταῦτα δὲν ἦσαν προωρισμένα διὰ τὸν στρατόν, ἀλλὰ δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ κράτους» Ὁ παρεπιδημῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ λονδινείου «Χρόνου» κ. Μπάουτσερ ὡς ἄριστος γνώστης τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων δύναται νὰ εἴπῃ ἡμῖν, τίνες εἶναι αἱ ἄλλαι αὗται ἀνάγκαι τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους. Ὑπάρχει τούτου μεγαλειτέρα ἀπόδειξις τῆς βουλγαρικῆς χρηστότητος καὶ τῆς φιλαληθείας τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἥτις (ἡ ἀθωοτάτη!!) οὐδέποτε ἐβοήθησε τὰ δολοφονικὰ κομιτάτα;

***

— Τῆς ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ἧς ἐτέθησαν κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1906 τὰ θεμέλια, αἱ δαπάναι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 14.000 ἀγγλικὰς λίρας, ἃς θὰ καταβάλωσιν οἱ ἀδελφοὶ Μιχαὴλ καὶ Στέφανος Σαλβάγος Μετὰ τὴν τελετὴν τῶν θεμελίων ἄλλοι μεγαλόφρονες καὶ φιλοπάτριδες Ἕλληνες ἀνέλαβον νὰ θεραπεύσωσιν ἄλλας πολιτιστικὰς ἀνάγκας τῶν Ἑλλήνων Ἀλεξανδρέων. Ὁ μὲν κ. Ἐμμ. Μπενάκης, πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ἀνέλαβε δαπανῶν 10 000 λίρας νὰ ἱδρύσῃ Ἑλληνικὸν ὀρφανοτροφεῖον, ὁ δὲ κ. Γεώργιος Ζερβουδάκης προπαρασκευαστικὴν σχολὴν διὰ τὴν Ἐπαγγελματικὴν δαπανῶν 8.000 λίρας. Ἀμφότερα τὰ ἱδρύματα ταῦτα θὰ κτισθῶσιν ἐπὶ οἰκοπέδου τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας. Οὕτω πραγματοῦνται αἱ ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1905 γενόμεναι ἀποφάσεις τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀριστέων τούτων τῆς Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, περὶ ὧν ἐγκαίρως ὁ «Ἀγὼν» εἶχεν ἤδη πρῶτος γράψει.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ,

ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων, ἤτοι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 10 τρέχοντος μέχρι τῆς μεταπροσεχοῦς Τετάρτης 19 ἰδίου τὰ γραφεῖα αὐτῆς θέλουσι μένει ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς ἐννάτης πρωινῆς ὥρας μέχρι τῆς μιᾶς μεταμεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης)

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα **Limited** ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1906 μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἐπὶ τόκῳ, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἐπὶ ἀποδόσει

2 %	εἰς α' ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ.	100,000
1* %	» » » διὰ πέραν τῶν »	100,000
3 %	μετὰ 3 μῆνας	
3 1/2 %	» 6 » μέχρι 2 ἐτῶν	
4 %	» 2 μέχρι 4 ἐτῶν καὶ	
4 1/2 %	ἐπέκεινα τῶν 4 »	

Ἐπὶ ἀποδόσει

Ὡσαύτως δέχεται καταθέσεις εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

2 %	εἰς α' ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ φρ.	100,000
1* %	» » » διὰ πέραν τῶν »	100,000
2 1/2 %	μετὰ 3 μῆνας	
3 %	» 6 » μέχρι 1 ἔτους	
3 1/2 %	» 1 ἔτος καὶ ἐπέκεινα.	

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καταθέσεις, ὡς καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν τόκοι ἀποδίδονται εἰς ὃ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

* Σημ.— Ὁ τόκος 1ο/ο ἀποβλέπει μόνον τὰς ὑπερβάσεις τοῦ ὁρίου τῶν 100,000 Φράγκων ἢ δραχμῶν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ

40,000 ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

Ἐγένοντο 2417 ἐγγραφαὶ δι' ὁλικὸν ποσὸν μετοχῶν 1,344,832, ὡς ἑξῆς:

	Ἐγγραφέντες	Διὰ ποσὸν μετοχῶν	Κατανεμόμεναι μετοχαί
Παρὰ ταῖς κάτωθι Τραπέζαις			
Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνταποκρ.	124	16,167	542
Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, Ἀθῆναι	119	43,825	1,345
» » » Σμύρνη	254	21,574	756
» » » Θεσσαλονίκη	163	64,331	1,947
» » » Κάϊρον	454	198,448	6,074
» » » Ἀλεξάνδρεια	693	393,597	11,762
Comptoir National d'Escompte de Paris, Ἀλεξάνδρεια	610	606,890	17,573
	2,417	1,344,832	39,999

Οἱ ἐγγραφέντες διὰ μίαν μέχρι 33 μετοχὰς λαμβάνουσι 1 μετοχήν, διὰ 34 μέχρι 66 λαμβάνουσι 2 μετοχὰς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 3 ο)ο τῶν αἰτήσεών των μέχρι τῶν ἐγγραφῶν διὰ 9999 μετοχάς· πᾶν κλάσμα μετοχῆς παρέχει δικαίωμα εἰς μίαν ἀκεραίαν μετοχήν.

Οἱ ἐγγραφέντες διὰ 10,000 μετοχὰς καὶ ἄνω θέλουσι λάβει 2,68 ο)ο ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς των.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδόσεως προσκαλοῦνται οἱ ἐγγραφέντες ὅπως καταβάλωσι τὴν δευτέραν δόσιν ἐκ φράγκων χρυσῶν 25 ἐπὶ τῶν κατανεμηθεισῶν αὐτοῖς μετοχῶν, ὅτε θέλουσι παραδοθῇ αὐτοῖς οἱ σχετικοὶ προσωρινοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6)19 Απριλίου 1906.

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886.—ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905

ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον: **2,000,000** δρ.

ΑΘΗΝΑΙ — *ΣΟΦΟΚΛΕΙΟΝ*

Τμῆμα Τραπεζικόν. Συνάλλαγμα.—Ἔκδοσις ἐπιταγῶν (τσέκ). —Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί — Εἰσπράξεις.— Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων. — Προεξοφλήσεις. — Καταθέσεις. — Φύλαξις τίτλων καὶ τιμαλφῶν.

Τμῆμα Ταμιευτηρίου. Ταμιευτήριον 4 ο)ο. — Μηνιαῖαι καταθέσεις ἀνατοκιστικαί.

Τμῆμα Χρηματιστηρίου. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων. — Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.

Τμῆμα ἐμπορίου. — Προμήθειαι ἐμπορευμάτων. — Ἀντιπροσωπεῖαι οἴκων. — Πληροφορίαι ἐμπορικαί.— Δέρματα κατειργασμένα βυρσοδεψείου Μοσχάτου.

Γενικὸν Πρακτορεῖον. ἐν Ἑλλάδι τῆς New-York Life ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3	1)2 ο)ο	ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν	
3	3)4 ο)ο	»	μετὰ ἕνα μῆνα
4	ο)ο	»	μετὰ τρεῖς μῆνας
4	1)4 ο)ο	»	μετὰ ἓξ μῆνας
4	1)2 ο)ο	»	μετὰ ἓν ἔτος
5	ο)ο	»	μετὰ δύο ἔτη
5	1)2 ο)ο	»	μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλιγώτερον

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου **Τραπεζιτικὸν γραφεῖον Ι. Ι ΜΙΝΕΤΤΑ** προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάτωθι Ἑλλην. Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1)2 ο)ο
» » 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1)2 ο)ο
» » 125 ἐκ. (Πάγιον) τοῦ 1889 » 4 1)2 ο)ο

Εἰς δραχμὰς

» » 76350000 (Ἡνοπ.) 1898 » 5 ο)ο
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900 » 5 ο)ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξίων:

Ομ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ.		*2 3)4 ο)ο*
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	*5 1)4 ο)ο*
» *Τραπέζης Ἀθηνῶν*	»	*7 1)2 ο)ο*
» *Τραπέζης Κρήτης*	»	*4 1)2 ο)ο*
» *Τραπ. Βιομηχ. Πίστ.*	»	*7 ο)ο*
» *Ἐτ. διαχ. δημ. πρ.*	»	*6 ο)ο*
» *ΣΑΠ.*	»	*7 ο)ο*
» *Σιδ. Θεσσαλίας*	»	*6 3)4 ο)ο*
» *Πανελ. Ἀτμοπλοΐας*	»	*6 1)2 ο)ο*
» *ΣΠΑΠ*	»	*4 ο)ο*

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Δραχ. 16 — Φρ. χρ. 15

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 25,000,000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τῇ 1 Μαΐου 1905 εἰς δρ. 166,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΑΘΗΝΑΙΚΗ,,

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι:

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν. Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, ἐκδίδει Συναλλαγματικὰς Ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐκτελεῖ τὴν εἰσπραξιν Γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0)0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσ. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
» » » μετὰ ἓξ μῆνας 3 1)2 ο)ο
» » » μετὰ ἓν ἔτος 4 ο)ο
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 ο)ο

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶναι ἀποδοτέαι εἰς δ νόμισμα ἐνηργήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δ' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου μηνός.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.